«Ρεσιτάλ για την πίκρα, τη ζήλια, τις ραγισμένες καρδιές»

Πηγή: ΒΗΜΑ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ | Σελ.: 99 | Ημερομηνία έκδοσης: 09-02-2025

Αρθρογράφος: | Επιφάνεια: 1076.25 cm² | Κυκλοφορία: 32170

Θέματα: ΚΡΑΤΙΚΗ ΟΡΧΗΣΤΡΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

«Ρεσιτάλ για την πίκρα, τη ζήλια, τις ραγισμένες καρδιές»

Η υψίφωνος **Αφροδίτη Πατουλίδου** μιλάει με αφορμή την «anti-Valentine» συναυλία που θα δώσει την προσεχή Τετάρτη, μια οπερατική, απόκοσμη, γκόθικ εμπειρία

Στον Γιώργο Σκίντσα

Ο έρωτας γιορτάζει με... αντισυμβατικό τρόπο, την Τετάρτη 12 Φεβρουαρίου, στην Εναλλακτική Σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, στο Κέντρο Πολιτισμού Ίδρυμα Σταύρος Νιάρχος. Η υψίφωνος **Αφροδίτη Πατουλίδου** παρουσιάζει το «anti-Valentine» ρεσιτάλ με τίτλο «My Bloody Valentine». Στο «στόχαστρο» της παράστασης, όσοι έχουν ραγισμένες καρδιές, όσοι αισθάνονται ή είναι μοναχικοί και όλους όσοι ταυτίζουν τη γιορτή του Αγίου Βαλεντίνου με φρου φρου και αρώματα. Το ρεσιτάλ εξερευνά τις σκοτεινές, συχνά ανομολόγητες όψεις του έρωτα: μια οπερατική, απόκοσμη, γκόθικ εμπειρία.

Γεννημένη στη Θεσσαλονίκη, η Αφροδίτη Πατουλίδου διαγράφει διεθνή πορεία με έδρα το Βερολίνο. Ως διακεκριμένη σοπράνο, υπήρξε από τις πρώτες καλλιτέχνιδες που συμμετείχαν στην πρωτοβουλία Equilibrium Young Artists της **Μπάρμπαρα Χάνιγκαν**, ερμηνεύοντας την Αν Τρούλαβ στην όπερα. Εκτοτε έχει συνεργαστεί με κορυφαίες ορχήστρες όπως η Φιλαρμονική Ορχήστρα της Γαλλικής Ραδιοφωνίας, η Συμφωνική Ορχήστρα του Γκέτεμποργκ, η Φιλαρμονική Ορχήστρα του Μονάχου, η Κοντσέρτχεμπαου του Αμστερνταμ, η Συμφωνική Ορχήστρα της Ραδιοφωνίας Δανίας κ.ά. Το οπερατικό της ρεπερτόριο περιλαμβάνει τους ρόλους: Γυναίκα («Η ανθρώπινη φωνή»), Σουζάνα («Οι γάμοι του Φίγκαρο»), Μπελίντα («Διδώ και Αινείας») και Ζοφί Σολ («Λευκό Ρόδο»). Ως εικαστικός, έχει δημιουργήσει έργα τέχνης για το μέταλ συγκρότημα Grinn.

Πώς προέκυψε ο τίτλος

Ο τίτλος του ρεσιτάλ «My Bloody Valentine» κατ' αρχάς δεν έχει καμία σχέση με το ιρλανδο-αγγλικό εναλλακτικό ροκ συγκρότημα που δημιουργήθηκε στο Δουβλίνο το 1983. Οπως σημειώνει η Αφροδίτη Πατουλίδου, *«ο τίτλος γεννήθηκε βάζοντας το γνωστό "My Funny Valentine" υπό τον διαστρεβλωτικό καλλιτεχνικό μου φακό. Αγαπούσα πολύ αυτό το τραγούδι αλλά δεν μου ταίριαζε αν δεν το έφερνα στα μέτρα μου και στα χρώματά μου, παραήταν "υγιές". Είναι η ψυχή του ρεσιτάλ και θα το ακούσετε στην προσωπική μου διασκευή».* Φυσικά η παράσταση δεν θα περιλαμβάνει μόνο το παραπάνω τραγούδι. Θα ακούσουμε *«τραγούδια για χαμένους έρωτες, μοιρολόγια ραγισμένων καρδιών, ιστορίες εκδίκησης πρώην ερασιών, απελπισμένες ερωτικές εξομολογήσεις ακόμα και φαντασμάτων. Ωστόσο πάνω απ' όλα το ρεσιτάλ αυτό "γιορτάζει" την πίκρα, τη ζήλια, τη μικροπρέπεια, συναισθήματα για τα οποία δεν είμαστε περήφανοι. Είναι ένα ρεσιτάλ για τις "μικρές" μας στιγμές, που τόσο συχνά προτιμάμε να κρύβουμε. Θα ακούσετε επίσης αναπάντεχες διασκευές που κάνουν να συνηχούν Σοπέν με Ντονιτσέτι και Μάλερ, αυθαίρετα οδηγημένες από το "αβοήθητα ρομαντικό" μου ένστικτο».*

Για την Αφροδίτη Πατουλίδου, το ρεσιτάλ «My Bloody Valentine», παρά τον αντισυμβατικό τίτλο του, *«παρουσιάζει τον έρωτα όσο πιο συμβατικά μπορεί. Ο έρωτας είναι συχνά πεδίο μάχης – δεν μιλούμε εδώ για αγάπη αλλά για φλογερό ιδιοτελές πάθος. Το ρεσιτάλ αυτό εξαγνίζει όλα τα "ποτάπα" συναισθήματα, είναι σίγουρα ένα ταξίδι στις πιο "χαμηλές" στιγμές μας. Πιστεύω πολύ στο να μιλάμε για τα "αρνητικά" συναισθήματά μας. Να εξοικειωνόμαστε με αυτά ώστε να μη μας παραλύουν. Πιστεύω σε μια κοινωνία που μιλάει ανοιχτά, μοιράζεται την πληροφορία ώστε να ενημερώνουμε τη συλλογική συνείδηση και να ευαισθητοποιούμαστε. Κι έτσι μια ημέρα, ένα "έγκλημα πάθους", όπως θα ακούσουμε στο "Der Zwerg" του Φρανς Σούμπερτ και στο "The Sealman" της Ρεμπέκα Κλαρκ, να αποκαλείται πλέον "γυναικοκτονία" και να κατανοούμε όλοι τον λόγο για αυτή την αναγκαία αλλαγή».* Ο κινητήριος μοχλός της ζωής της είναι *«το ταξίδι μέσα στη ζωή, και η μουσική είναι ο δρόμος. Η μουσική με "πάει", ο προσωπικός μου στόχος είναι να είμαι όσο μπορώ πολυμαθής, να γιορτάζω τη ζωή με κάθε ευκαιρία, να γιορτάζω και τις λύπες όπως της πρέπουν, να κάνω καλό όταν μπορώ και όταν δεν μπορώ να το "ρίχνω στον γιαλό". Πιστεύω πως όλα είναι δανεικά και πρέπει να έχουμε ευγνωμοσύνη, ωστόσο να υπερασπιζόμαστε το δίκαιο, το ανήμπορο και το ευγενές με κάθε ευκαιρία».*

Σαν έφηβη η Αφροδίτη Πατουλίδου αγάπησε τη συμφωνική μέταλ και ήταν αυτή που την οδήγησε στο ωδείο, όπου τελικά επέλεξε την κλασική μουσική. *«Ωστόσο, έχω κάνει κατά καιρούς συνεργασίες με μέταλ μπάντες, όπως με τους Igorrr με τους οποίους περιόδευσα»,* σημειώνει η ίδια και συνεχίζει: *«Κάνω επίσης και παραδοσιακή μουσική, μάλιστα αυτόν τον καιρό δημιουργούμε το σάουντρακ του βιντεοπαιχνιδιού Titan Quest II με τον Bastian Kiesling βασισμένο στην παραδοσιακή αλλά και στην αρχαιοελληνική μουσική».* Η σχέση της όμως με τις Τέχνες δεν σταματά στη μουσική. *«Οσον αφορά τις εικαστικές τέχνες, ξεκίνησα με φωτογραφία και πέρασα πρόσφατα στη ζωγραφική, επειδή κάποιες μουσικές – συνήθως από έργα που προετοιμάζω – γεννιούν εικόνες στο μυαλό μου οι οποίες βρίσκουν τον δρόμο τους στον καμβά, όπως στις "Εκλάμψεις" του Μπρίτεν και στη "Λουόνοταρ" του Σιμπέλιους, όπου οι πίνακές μου πλαισίωσαν τις συναυλίες στις οποίες συμμετείχα ως υψίφωνος. Επίσης ζωγραφίζω όταν λαμβάνω ενδιαφέρουσες αναθέσεις, όπως από τη βρετανική μέταλ μπάντα Grinn, για τους οποίους δημιούργησα πίνακες για κάθε τραγούδι από τον καινούργιο τους δίσκο. Διαφορετικά, η ζωγραφική είναι και η ξεκούραση μου, η σιωπή μου. Η δε μουσική είναι για εμένα ο τρόπος να βιώνω και να αφομοιώνω».*

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: DANIEL NARTSCHICK

«Δεν είναι η ζωή αφόρητα σύντομη για να είναι κανείς οτιδήποτε άλλο πέρα από ρομαντικός;» αναρωτιέται, προφανώς ρητορικά, η Αφροδίτη Πατουλίδου

Η παραδοσιακή μουσική

Θεωρεί ότι η παραδοσιακή μουσική είναι η αρχή όλων, επειδή ανήκει σε όλους μας. *«Η παραδοσιακή μας μουσική είναι η προφορική μας κληρονομιά, μαζί με τα παραμύθια, τις παραλογές, τα ανέκδοτα κ.τ.λ. Είναι η πολιτιστική μας ταυτότητα, το σπίτι μας, το κοινό μας σημείο στη χαρά μας και στη θλίψη μας. Είναι η λαλιά του παρελθόντος που φαίνεται να διαπερνά τους αιώνες για να μας νανουρίσει, να μας προϋπαντήσει, να μας παρηγορεί και να μας συντροφεύει. Μέσα από την παραδοσιακή μουσική και τις πρακτικές της καταλαβαίνουμε ολόκληρες εποχές, καταλαβαίνουμε επίσης πόσο μοιάζουμε με τους γεωγραφικούς μας γείτονες και πόσο θλιβερό είναι να μη μοιάζουμε όλοι σε ένα ισοκράτημα, σε ένα μεγάλο τραπέζι, σε ένα γλέντι. Συνειδητοποιώ πόσο ρομαντική μπορεί να ακούγεται μια τέτοια άποψη, ωστόσο δεν είναι η ζωή αφόρητα σύντομη για να είναι κανείς οτιδήποτε άλλο πέρα από ρομαντικός;».*

Με την πρώτη ματιά ερωτεύτηκε το μουσικό όργανο νικελάρπα (Nyckelharpa στα σουηδικά σημαίνει «κλειδι-άρπα», που σημαίνει χονδρικά «βιολί με κλειδί»). Είναι ένα «κλειδωτό» τόξο χορδόφωνο με τις pizes του στη μεσαιωνική Ευρώπη. *«Ήταν κυριολεκτικά έρωτας με την πρώτη δοξαριά. Πρόκειται για όργανο με μεγάλη ιστορία και μυθολογία το οποίο ήταν κατάλληλο για να υποστηρίζω τη φωνή μου για ένα project όπου μετέτρεπα οπερατικές άριες σε πεντάφωνα πτερώτικα – όλοι κάναμε απρόσμενες επιλογές στα lockdowns! Εκτοτε με συντροφεύει σε πολλά προγράμματα που δημιουργώ κι ελπίζω ότι θα απολαύσετε τον όμορφο και αλλόκοσμο ήχο της».*

Στα επόμενα σχέδιά της είναι η περιοδεία με τον πιανίστα *«Ερικ Σνάιντερ, η οποία ξεκινάει στην Αθήνα και μας πηγαίνει στη Φιλαρμονική του Παρισιού, στην Όπερα της Ρίγας και στο φεστιβάλ Im Zentrum Lied της Κολωνίας. Επιστρέφω για δύο παραστάσεις στο θέατρο Ολύμπια, με την παράσταση "Τραγούδια για τους σκοτεινούς καιρούς". Μετά συνεχίζω συναυλίες με τη Φιλαρμονική των Βρυξελλών, συναντάω την Utopia Orchestra υπό τον Θεόδωρο Κουρεντζή για την 4η Συμφωνία του Μάλερ στο Μόναχο, ύστερα επανέρχομαι με την Κρατική Ορχήστρα Θεσσαλονίκης στο ΚΠΙΣΝ με τα "4 Τελευταία Τραγούδια του Στράους" με τον Λέο Μακ Φαλ, τραγουδάω ένα ρεσιτάλ με τον Τρούλιους Ντρέικ βασισμένο στη σχέση παραδοσιακής και κλασικής μουσικής στο Πόρτο...».* Και έπεται συνέχεια.

INFO

Αφροδίτη Πατουλίδου, «My Bloody Valentine». Τετάρτη 12 Φεβρουαρίου, στις 20.30, στην Εναλλακτική Σκηνή της Εθνικής Λυρικής Σκηνής - ΚΠΙΣΝ. Θα ακουστούν έργα των Βολφ, Κλαρκ, Λαίβε, Μάλερ, Μενότι, Μπρίτεν, Ραχμάνινοφ, Ριάδη, Ρότζερς, Σιμπέλιους, Σοπέν, Σούμαν, Σούμπερτ, Στράους, Τσεμλίνσκι κ.ά.